Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

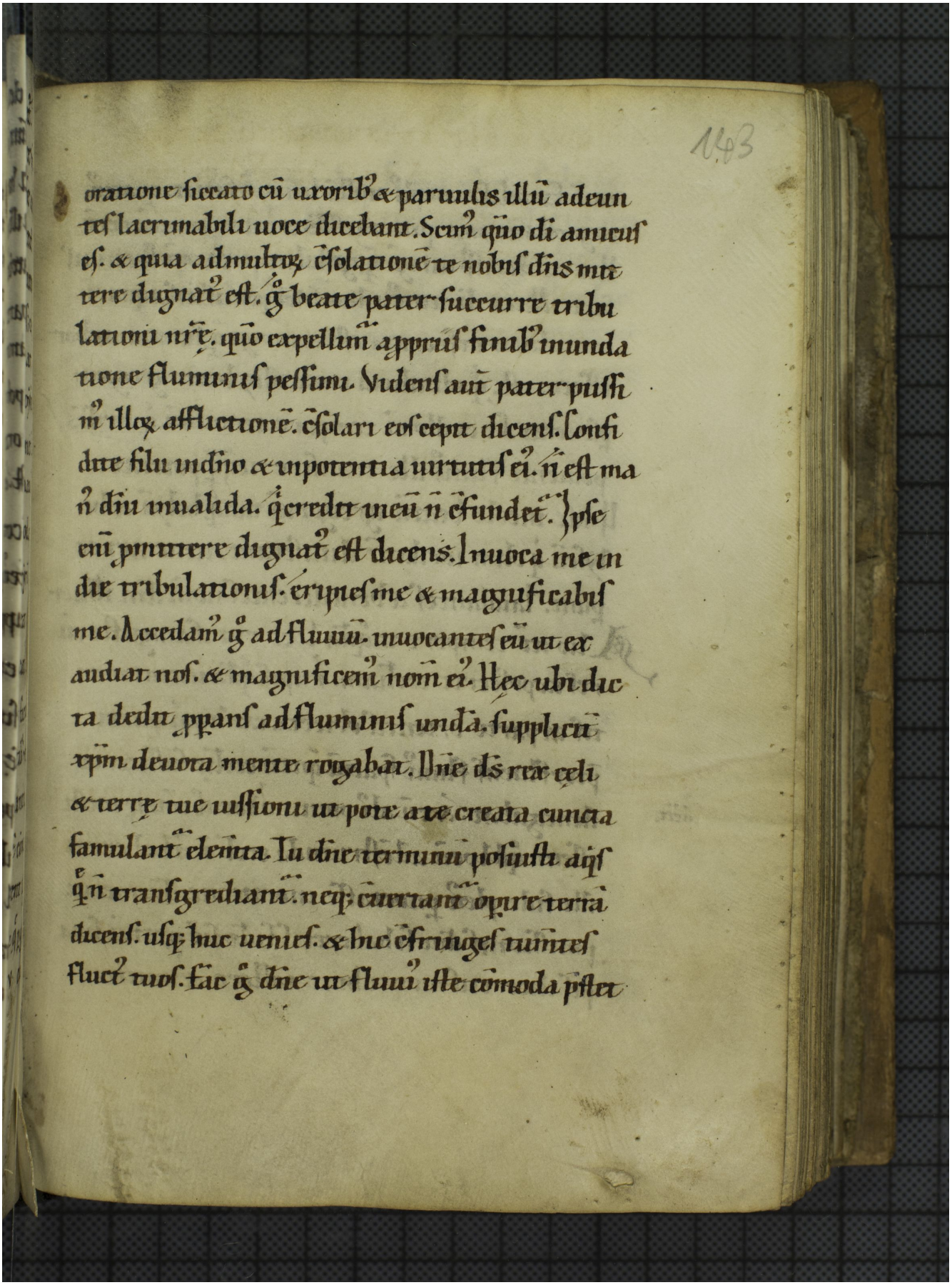

143

oratione siccato cū uxorib⁹ & parunlis illū adeun
tes lacrimabili uoce dicebant. Sciēs quō di amicus
es. & quia admultoq; cōsolationē te nobis dīs mite
re dignat⁹ est. ꝗ beate pater succurre tribu
lationi nr̄e. quō expellum⁹ apprius finib⁹ inunda
tione fluminis pessimi. Videns aut pater pussi
m⁹ illoq; afflictionē. cōsolari eos cepit dicens. Confi
dite filii indīo & inpotentia uirtutis ei⁹. n̄ est ma
n⁹ dīi inualida. q̄ credit ineū n̄ cōfundet. }pse
eū pmittere dignat⁹ est dicens. Inuoca me in
die tribulationis. eripies me & magnificabis
me. Accedam⁹ ꝗ ad fluuiū. inuocantes eū ut ex
audiat nos. & magnificem⁹ nom̄ ei⁹. Hec ubi dic
ta dedit ppans ad fluminis unda. supplicū
xp̄m deuota mente rogabat. Dne dīs rex celi
& terre tue iussioni ut pote a te creata cuncta
famulant̄ elementa. Tu dne terminū posuisti aq̄s
q̄ n̄ transgrediant̄. neq; cuerrant̄ opire terra
dicens. usq; huc ueniet. & hic cōfringet tumet
fluct⁹ tuos. fac ꝗ dne ut flum⁹ iste cōmoda pstet